

மார்ச் 1

அப்பொழுது, எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும். (பி- 4:7)

நம்முடைய சொந்த சமாதானத்தைக் குறித்து இங்கே அப்போஸ்தலன் பேசாமல் உலகம் தரக்கூடாத தேவ சமாதானத்தையே பேசுகிறார். இது அவர் கிருபையிலே நாம் நிலைத்திருக்கத் தக்கதாக அவரிடமிருந்து அருளப்படும் வல்லமையாக இருந்து நம்மை அவருடைய பிள்ளைகளாக நன்மையில் வழி நடத்தக் கூடியதாக உள்ளது. இந்தச் சமாதானம், நமக்கு ஏற்படும் சகல உபத்திரவங்களிலும், பயங்கரமான சிந்தைகளிலும் மற்றெல்லாக் காரியங்களிலும் நமக்குக் காவலாகவும், கேடயமாகவும் உள்ளது. இது ஒரு கிறிஸ்தவனுக்குத் தேவனிடம் தன் உள்ளத்திலே சமாதானத்தை கண்டடையச் செய்து அவரோடு தொடர்பு கொள்ளவும் தன் சிந்தனையைக் காத்து தெய்வீக வல்லமையையும், ஞானத்தையும், அன்பையும் உணரும்படி செய்கிறது. (யோவா. 14:27; கொலோ. 3:14,15) R 3128:6

மார்ச் 2

உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள் (பி- 4:8)

பொய்யான காரியங்களுக்கும், புகழ்ச்சிக்கும் யார் யார் தங்களை உட்படுத்துகிறார்களோ அவர்கள் தங்களின் தூய்மையைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். யார் யார் மேற்சொன்னவைகளுக்குத் தங்களை விலக்கிக் காத்துப் பரிசுத்த சிந்தையுடையவர்களாக காணப்படுகிறார்களோ அவர்களே ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நன்மையானவைகளையும், தேவனுடைய பார்வையில் மேன்மையானவைகளையும் செய்யும் போது தேவன் நமது பேரில் பிரியமுடையவராக இருப்பார். நற்கீர்த்தியையும், புகழையும் உலகப் பிரகாமாகத்தேடாமல் தேவ ஊழியத்தின் மேன்மையால் அதை உண்மையுடன் தேவனிடம் பெற பிரயாசப்பட வேண்டும். சகோதரிடத்தில் மட்டும் நாம் அன்பைக் காட்டுகிறவர்களாக இராமல், சகலருக்கும் முன்பாக சகல நல்லொழுக்கத்துடன் ஜீவிக்கும் சிந்தை ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் காணப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களோடு தேவன் இருக்கிறார். (யோவா. 8:29; 1 தெச. 5:21-22) R 3129:2

மார்ச் 3

நீதியுள்ளவைகள் எவைகளோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள். (பி-. 4:8)

அநீதியான காரியங்களில் தேவனுடைய பிள்ளைகள் பிரியம் கொள்ளக் கூடாது. நீதியை நடப்பிப்பதில் நாம் வார்த்தையிலும், நடத்தையிலும் இதை காண்பிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது நம்மில் மட்டும் அல்ல பிறரிடத்திலும் இவ்விதம் நடந்து கொள்ள கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் பல துன்பங்கள் நேரிடக்கூடும். நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கிவான்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது. இந்த நீதியை நடப்பிப்பதிலே பசிதாகமுள்ளவர்களாக (வாஞ்சையுள்ளவர்கள்) தேவ ஆசீர்வாதம் பெற்று திருப்தி அடைவார்கள். நீதியை நடப்பிப்பதில் நம் இருதயம் நம்மைக் குற்றப்படுத்தாதபடி சகலத்திலும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக எதையும் சிந்திக்க வேண்டும். (மத். 13:43; செப். 2:3) R 3129:2

மார்ச் 4

கற்புள்ளவைகளெவைகளோ, அன்புள்ளவைகளெவைகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவைகளோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள். (பி-. 4:8)

சுத்தமான காரியங்களைச் செய்வதில் நம் சிந்தையை பயிற்சிக்க வேண்டும். அவ்விதம் பழகின பிறகு அசுத்தமான எந்த சிந்தையும் நமக்கு வேதனையாகவும் சஞ்சலமாகவும் காணப்படும். நல்ல சிந்தையின் மூலம் அசுத்தமானதை நாம் நினைவுக்கே கொண்டு வராமல் தடுக்க முடியும். உண்மையான அன்பை நாம் அதிக உயர்வாக கருதவும் வேண்டும். நாம் கற்புள்ளவைகளை (சுத்தமுள்ளவைகளை) சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது உண்மை அன்பு நமக்குள் தானாக வேர் கொண்டு, தேவ அன்பையும், கிறிஸ்துவின் அன்பையும் உணரச் செய்யும். அதோடு கூட தன் உடன் ஊழியர் மேலும் மற்றவர்கள் மேலும், நம்மை பகைக்கிறவர்கள் மேலும் கூட இந்த அன்பைக் காட்டச் செய்யும். (விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்மூன்றும் ஒருவருக்கு அவசியம். இவைகளில் அன்பே பெரியது. இது சகல பாவங்களையும் மூடும். அன்பில்லாதவன் தேவனுடையவனல்ல). (1 கொரி. 13:4-7; ரோம. 13:10) R 3129:3

மார்ச் 5

புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள். (பி-. 4:8)

புண்ணியமானவைகளைச் செய்து எந்த அளவிலும் தேவனுக்குப் புகழ்ச்சியைத் தரக்கூடிய உதாரகுணமுள்ள வார்த்தைகளோ அல்லது கிரியைகளோ அல்லது கருத்துகளோ இவைகளையே நாம் சதாகாலங்களிலும் சிந்தித்து, இதன் மூலம் புதிய சிருஷ்டி நமக்குள் நல்ல சிந்தையுடன் வளரப் பிரயாசப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் நம் சிந்தை நாளுக்கு நாள் புதியதாக மாற்றப்பட்டு வரும். இதன் மூலமாகவே நாம் மகிமையில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒப்பாகும் நிலையை படிப்படியாக இந்த புதிய வாழ்க்கையில் உயரச் செய்து பூரணப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இந்நிலையில் நம் சிந்தனை உயர்த்தப்பட்டு கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியப்படச் செய்யும். பின்னர் அவருடைய சாய-லே இணைக்கப்பட்டு முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பங்கு பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கும். (1 தீமோ. 4:13) R 3129:3

மார்ச் 6

நான் எந்த நிலைமையி-ருந்தாலும் மனரம்மியமாயிருக்கக் கற்றுக் கொண்டேன். தாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும், வாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும். (பி-. 4:11-12)

நம் வாழ்க்கையில் பல வேறுபாடான நிலைமை நமக்கு உண்டாகும் போது நாம் மனச்சோர்வு அடையக்கூடாது. நாம் உயர்ந்திருக்கவும், தாழ்ந்திருக்கவும், செழித்திருக்கவும், கஷ்ட நிலையில் ஜீவிக்கவும், அப்போஸ்தலனைப் போல அறிந்திருக்க வேண்டும். இதன் மூலமாகவே நாம் தேவராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் சிலாக்கியத்தை பெற தகுதியுள்ளவர்களாவோம், நாம் எவ்விதத்திலும் வாழ்ந்திருக்க மட்டுமே கற்றுக் கொண்டு அதிகமான உலக ஆஸ்தியைச் சேர்க்க நம் எண்ணங்களைச் செலவிடக் கூடாது. உலக ஆஸ்தி நம்மை தேவ சமூகத்தி-ருந்து விலகிப் போகச் செய்யும். நம்முடைய தேவைகளை தேவன் அறிந்திருக்கிறார். நம்முடைய தேவைக்கு மிஞ்சி நாம் எதைச் சிந்தித்தாலும் அது பல உலக இச்சைகளுக்கு நம்மை இழுத்துச் செல்லும். எந்நிலையிலும் நாம் திருப்தியுள்ளவர்களாக இருக்கும் போது தேவ ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றிருப்போம். (1 தீமோ 1:6-11, 17-19) R 3129:6

மார்ச் 7

நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்பு கூர்ந்தால் தேவன் நமக்குள் நிலைத்திருக்கிறார். (1 யோவா. 4:12)

நான் தேவனுடைய பார்வையிலே அவருடையவனாக இருக்கிறேனா அல்லது இல்லையா என்பதை அளந்து பார்க்க நான் அவர் பேரிலும், சகோதரர்கள் பேரிலும், அவருடைய ஊழியத்தின் பேரிலும், பொதுவாக உலகத்தாரிடமும், விசேஷமாக என் பகைவனிடமும் நான் காட்டக் கூடிய அன்பே அதை நிரூபிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். என்னுடைய அறிவோ, புகழோ அல்லது பேச்சுவண்மையோ அல்ல. நம் குணலட்சணங்களை அளந்து பார்க்க அன்பையே முதன்மையாகக் காட்ட வேண்டும். இதையே நாம் தேவனிடம் நெருங்கி இருப்பதையும் அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படவும் ஒரு முக்கிய பரீட்சையாக எண்ணவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியினால் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் நல்ல குணமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இருளி-ருந்து வெளிச்சத்தைக் காணச் செய்தவரை புகழ் நம் அனுதின வாழ்க்கையில் இந்த அன்பை வெளிப்படையாகக் காட்ட வேண்டும். (1 கொரி 13:1-3) R 3150:3, 6; 3151:2

மார்ச் 8

தேவன் தமது சித்தத்தின்படி, அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்திலே வைத்தார். (1 கொரி. 12:18)

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இணைக்கப்பட்ட எந்தவொரு அங்கமும் மற்ற அங்கத்தை தேவை இல்லை என்றோ அல்லது எந்த அங்கமும் தனக்கு அந்த சரீரத்தில் யாதொரு வேலையும் இல்லை என்றோ சொல்ல முடியாது. ஆவியிலே நிரப்பப்பட்ட ஒவ்வொரு அங்கமும் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் கீழ் அவர் நடத்தும் வழியில் அவர் ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவரவர் ஊழியத்திற்குத் தக்கதாக பலனளிக்கும் காலம் வரும்போது தேவனுடைய ஊழியத்தில், சகோதரர்களுக்கு உதவியாக இருந்த ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லாவை விட, பவுல், அப்பல்லோ செய்த காரியங்கள், எவ்வளவு மேன்மையுள்ளதாகக் கருதப்படும் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? (1 கொரி. 12:12-18) R 3152:2

மார்ச் 9

உங்கள் கிரியையையும் நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ததினாலும், செய்து வருகிறதினாலும் தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்து விடுகிறதற்கு தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே. (எபி. 6:10)

தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடவும் தேவ ஊழியர்களுடன் ஒத்துழைப்பதிலும் தேவ பிள்ளைகள் இந்த கிருபையின் காலத்தை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அறுப்பின் காலத்தில் ஜீவிக்கிற பிள்ளைகள் தாங்கள் இருளி-ருந்து ஒளியினிடம் அழைக்கப்பட்டதைக் குறித்தும் தேவனுடைய புகழைக் குறித்தும் தாங்களே அநேகருக்குச் சாட்சி கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அதோடு கூட தேவ ஊழியர்களுக்கு உதவியாக இருந்த இந்த ஊழியத்தில் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கவும் பிரயாசப்படவும் வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஊழியத்தில் இவர்கள் அசதியாக இராமல் உற்சாகமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். நீதியுள்ள தேவன் அவனவன் கிரியைக்குத்தக்கதாக பலனளிப்பார். (மத். 10:42; ரோம. 15:25) R 3152:3

மார்ச் 10

உங்களில் ஒருவனாகிலும் பாவத்தின் வஞ்சனையினாலே கடினப்பட்டுப் போகாதபடிக்கு, இன்று என்னப்படுமளவும், நாடோறும் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லுங்கள். (எபி. 3:13)

ஆவியிலே நாம் ஊக்கம் இழந்தவர்களாகக் காணப்பட்டு சோர்வு நம்மை மேற்கொள்ளுவது போல காணப்படும் போது ஆவியிலே நாம் பெலனற்றுப் போகாமல் விழிப்புள்ளவர்களாக ஜெபிக்க வேண்டும். சோர்வு நம்மில் காணப்படும் போது சத்தியம் நம்மை விட்டு விலகிப் போகக் கூடும். இத்தருணத்திலே நாம் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்- ஜெபத்திலே தேவனிடம் அதிகமாக தொடர்பு கொண்டு அவருடைய வார்த்தைகளின் பேரில் இரவும் பகலும் தியானமாயிருக்க பிரயாசப்பட வேண்டும். இதுவே நம்மை மீண்டும் ஆவியிலே உற்சாகப்படுத்தும். “நாம் ஆரம்பத்திலே கொண்ட நம்பிக்கையை முடிவு பரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருப்போமாகில் கிறிஸ்துவினிடத்தில் பங்குள்ளவர்களாயிருப்போம்.” (எபி. 3:14; 10:24-25) R 3149:2

மார்ச் 11

ஆகையால், மேகம் போன்ற இத்தனை திரளான சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்க, பாரமான யாவற்றையும், நம்மைச் சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளி விட்டு, விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும், முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக்கடவோம். (எபி. 12:1)

மேலான அழைப்புக்குரியப் பரிசைப் பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ள ஒவ்வொருவரும் அதைப் பெற்றுக் கொள்ள அதற்குரிய பாதையில் ஓடும் போது தங்கள் “மனதின் அறையைக் கட்டிக் கொண்டு” அந்தப் பந்தயப் பொருளை நோக்கி ஒருமுகப்படுத்தி ஓட வேண்டும்; அவர்கள் தங்கள் முயற்சிகளில் பலமுள்ளவர்களாகத் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்; தங்கள் வைராக்கியத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்; ஊக்கத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்; உலக ஆசை இச்சைகளை விலக்க வேண்டும். மேலும் அப்போஸ்தலன் சொல்லுவது போல ஆகாயத்தில் சிலம்பம் பண்ணுகிறவர்களாயிராமல் பொறுமையுடன் நமக்குமுன் வைத்துள்ள பரிசை எண்ணி நிச்சயத்துடன் ஓடித் தங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். (1 கொரி. 9:24-27) R 3149:3

மார்ச் 12

கற்பனையின் பொருள் என்னவெனில், சுத்தமான இருதயத்திலும் நல் மனசாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிறக்கும் அன்பே. (1 தீமோ. 1:5)

தேவ நடத்துதல்-லே அவர் நம்மிடத்திலும் நமக்காகவும் வைத்துள்ள பல வாக்குத்தந்தங்களை பெற அன்பில் நாம் நாளுக்கு நாள் வளர வேண்டும். இதுவே நமக்கு முன் வைக்கப்பட்ட தெளிவுள்ள சிந்தனையாக இருக்க வேண்டும். இந்த அன்பே தெய்வீகத் தன்மையுள்ளது. ஏனென்றால், தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். தேவன் விரும்பிய அளவுக்கு இந்த அன்பு நமக்குள் வளர இது சுத்தமுள்ள இருதயத்தி-ருந்தே வர வேண்டும். தேவ சித்தத்திற்கு ஒத்திருக்கும்படி அவர் கொடுத்த அன்பின் பிரமாணத்திற்குட்பட்டதாகவும் தன்மையம் வாய்ந்த சாத்தானின் போதகங்களுக்கு விரோதமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதுவே தேவ கற்பனை. கற்பனையைக் கைக்கொள்வதே நித்திய ஜீவனுக்குரிய வழி. அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது. (ரோம. 13:10) R 2735:1

மார்ச் 13

ஆகையால், நம்மில் தேறினவர்கள் யாவரும் இந்தச் சிந்தையாய் இருக்கக்கடவோம்; எந்தக் காரியத்திலாவது நீங்கள் வேறே சிந்தையாயிருந்தால், அதையும் தேவன் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார். ஆகிலும் நாம் எதுவரையில் தேறியிருக்கிறோமோ, அது முதல் ஒரே ஒழுங்காய் நடந்து கொண்டு ஒரே சிந்தையாயிருப்போமாக. (பி- 3:15-16)

அன்பின் பிரமாணத்தின் எல்லையை பூரணமாக அடைந்த ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய ஊழியத்தில் அதிகமாகத் தங்களை ஈடுபடுத்தி தங்கள் ஜீவனையும் சகோதரர்களுக்காக அர்ப்பணிக்க முன்வருவது மிக அத்தியாவசியமானது. நீதியுள்ள காரியங்களுக்கும் தேவனுக்கும் மாத்திரம் இவர்கள் பிரதிநிதிகளாக நிற்காமல், தேவன் பேரிலும் அவர் வார்த்தைகளின் பேரிலும் உறுதியான விசுவாசமுள்ளவர்களாக இந்த ஓட்டத்தில் தங்களைப் போல யார் யார் ஓடுகிறார்களோ அவர்களும் இந்த அன்பின் பூரண எல்லையை அடையச் செய்ய பிரதிநிதிகளாக நிற்க வேண்டும். (பி- 2:1-5) R 2755:5

மார்ச் 14

பலவானைப் பார்க்கிலும் நீடிய சாந்தமுள்ளவன் உத்தமன்; பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன். (நீதி. 16:32)

கோபம் இயற்கையாக வெறுப்பையும், தீய எண்ணத்தையும், சச்சரவுகளையும், பொறாமைகளையும் உண்டாக்குவதால் தேவனுடைய குமாரனின் சாயலாக இருக்க விரும்புகிற யாவரும் கோபத்தை விட்டு விலக வேண்டும். தவறானதை ஒருவர் செய்யும் போதும் சில பாவங்களை நடப்பித்தவர் பேரிலும் கோபம் வந்தாலும் தகாதவைகளைப் பேசாமல் நீதியோடும் அன்போடும் மிதமாக இதை உபயோகிக்க வேண்டுவது அவசியமானது. (நீடிய சாந்தமுள்ளவன் சண்டையை அமர்த்துகிறான். தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளின் பேரில் மன உருக்கமும், இரக்கமும், நீடிய சாந்தமும் உள்ளவராக இருக்கிறார். அவர் குமாரனின் சாய-ல் இணைக்கப்பட்ட யாவரும் இதே சிந்தையுடையவர்களாயிருக்கவே பிதா விரும்புகிறார். கோபம் கொண்டாலும் பாவஞ் செய்யாதபடி காத்துக் கொள்ள வேண்டும்). (நீதி. 16:32; யாக். 5:7-8) R 2068:5

மார்ச் 15

விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான். (எபி. 10:38)

நித்திய ஜீவனைப் பெற விசுவாசத்திலே நாம் முதலாவது ஊக்கப்படுவது மட்டும் போதாது. மரணச் சிறையினின்று ஜீவனுக்குள் வழி நடத்தப்பட்டப்பின், அந்த விசுவாசத்தில் நாம் நாளுக்கு நாள் தொடர்ந்து பரிசுத்தாவியைப் பெற்று அதன் மூலம் பரிசுத்தாவியினாலே வழி நடத்தப்பட்டு விசுவாசத்திலே நடக்கவும் வேண்டும். தலையைப் போல இருதயமும் விசுவாச ஜீவியத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட சாராம்சம் வாய்ந்தது. வேதத்திற்கடுத்த உபதேசங்களை விட இது அதிக முக்கியத்தவம் வாய்ந்தது என்பதும் உண்மை. சத்தியத்தின் மூலம் இது நம்மிலே இணைக்கப்பட்டது என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதன் பிரதான கட்டளைகள் நமக்கு பிரதானமானதாகவும் இதன் வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு ஆத்ம உணர்ச்சியைத் தரக்கூடியதாகவும் உள்ளது. (ஆகிலும் கிரியை இல்லாத விசுவாசம் செத்ததாயிருக்கும்). (யாக். 2:23-24) R 1798:3; 1799:4

மார்ச் 16

நாம் சகோதரரிடத்தில் அன்பு கூறுகிறபடியால், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோமென்று அறிந்திருக்கிறோம்; நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். (1 யோவா. 3:14-16)

விழிப்புடன் சர்வாயுத வர்க்கம் தரித்தவர்களாக இருக்கும் ஒவ்வொரு சகோதரருக்கும் முடிவாகக் கொடுக்கப்படும் பரிட்சை சகோதர அன்பே. இது அநேகரை விழுந்துப் போகச் செய்யக் கூடியது. இதை அநேகர் நிறைவேற்றக் கூடாதவர்களாக இருந்து தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடிய சிலாக்கியத்தைப் பெற தகுதியற்றவர்களாகப் போய்விடக்கூடும். இக்காரியத்தில் ஒருவர் பெலவீனமுடையவராகவோ அல்லது தவறுகிறவர்களாகவோ காணப்படும் போது நம் அதிபதியான இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை வீரர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை வெறுப்பதோ, நிந்திப்பதோ கூடாது. இதற்கு மாறாக, அவர்களுடைய பெலவீனத்தில் அவர்கள் பேரில் கவனம் செலுத்தி உதவி செய்து அவர்கள் ஆவியிலே வளர உதவ வேண்டும். (மத். 5:22-24) R 2453:4,5

மார்ச் 17

அவனிடத்தி-ருக்கிற தாலந்தை எடுத்து பத்துத் தாலந்துள்ளவனுக்குக் கொடுங்கள். உள்ளவனெவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமுமடைவான்; இல்லாதவனிடத்தி-ருந்து உள்ளதும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். (மத். 25:28-29)

ஒரு தாலந்தைப் புதைத்து வைத்த மனுஷனை இயேசு ஏன் இங்கு ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டார்? குறைவு உள்ளவர்களாகக் காணக்கூடிய அங்கங்களுக்குள் ஒரு பொறுப்பை உணர்த்தவே, கொடுக்கப்பட்டுள்ள தாலந்தில் குறைவுள்ளவர்களாகக் காணக்கூடியவர்கள் அதை அதிகப்படுத்தவே முயற்சிக்க வேண்டும். தங்களுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபடவும், தனக்காகவும் தன் உடன் சகோதரர்களுக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும் உழைத்து, தனக்கருளப்பட்ட தாலந்தை அசட்டைப் பண்ணாமலும், தான் குற்றப்படுத்தப்படாமலும், தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். (சிறு தாலந்தையும் விருத்தியாக்க முயற்சிப்போருக்கு அதை அதிகப்படுத்தத் தேவன் சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். தங்களுக்கு அருளப்பட்டத் தாலந்தை விருத்தி செய்ய விரும்பாதவர்கள் அதை இழந்து போக நேரிடும்) (மத். 13:12; மாற். 4:25) R 2765:1

மார்ச் 18

ஆகையால், நீங்கள் உங்கள் மனதின் அரையைக்கட்டிக் கொண்டு, தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும் போது உங்களுக்கு அளிக்கப்படும் கிருபையின் மேல் பூரண நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருங்கள். (1 பேது. 1:13)

நம் மனதின் அரையை மாறாததும் உறுதியானதுமான நீண்ட காலத்திற்குரியதாக கட்டிக் கொண்ட பிறகு தெளிந்த புத்தியுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நம் மனதில் எவ்விதக் கிளர்ச்சியும், கோபமூட்டும் அளவில் ஏற்படக் கூடாது. அவ்விதம் ஏற்படும் போது குறுகிய நேரத்தில் நம் ஆவிக்குரிய ஜீவியம் மாறுதலடைந்து பலநிந்தைகளுக்குட்படச் செய்யும். இதனால் தேவனுடைய மேலான வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற நம்மைத் தகுதியற்றவர்களாகக் காணப்படச் செய்து, விசுவாசத்தின் பரிட்சையிலே விழுந்துப் போகச் செய்யும். இந்த சோதனையை மேற்கொள்பவர்களே பரிசை பெற முடியும். ஜீவப்பாதையிலே நம் ஓட்டமானது விட்டு விட்டு ஓடக் கூடியதாக இராமல் சோர்ந்து போகாமல் நற்கிரியைகளை செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது. (1 பேது. 5:8-10) R 3149:3

மார்ச் 19

நீங்கள் முன்னே உங்கள் அறியாமையினாலே கொண்டிருந்த இச்சைகளின்படி இனி நடவாமல், கீழ்ப்படிகிற பிள்ளைகளாயிருந்து, உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள். (1 பேது. 1:14-15)

தேவனே சகலத்தையும் செய்கிறார், மனுஷன் அவர் கையில் செயலற்றவனாயிருக்கிறான் என்பது சில கிறிஸ்தவரின் தவறான சிந்தை. ஆனால் பேதுரு அவ்விதம் கூறுவதில்லை. அவருடைய தெய்வீக போதனைகள் மூலம் நாம் நம்மை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றே போதிக்கிறார். போதிக்கப்பட்டபடிச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் உண்டு. அதை ஒருவன் செய்யாமல், தேவன் என்னை வழி நடத்துவார் என்று உட்கார்ந்திருப்பது சோம்பலை வருவிக்கச் செய்யும். பயத்தோடும், நடுக்கத்தோடும், தங்கள் சொந்த இரட்சிப்பிற்கு பாடுபாடவிட்டால், சாத்தானும் இச்சந்தர்ப்பத்தை ஆதாயப்படுத்தி, அவர்கள் புறம்பான இருளிலே நடக்கத்தக்கதாக முற்றிலும் கட்டி விடுவான். (அறியாமையுள்ள காலங்களை தேவன் காணாதவர் போ-ருந்தார்). (1 தெச. 4:3-8) R 3150:1

மார்ச் 20

நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷர்களாகயிருப்பீர்கள்; சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும். (யோவா. 8:31-32)

உண்மைச் சத்தியமானது, தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட நம் இரட்சகர், அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் மூலமே அருளப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தைகளில் நாம் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கிறோம் என்பது அந்த வார்த்தைகளை வாசித்து சிந்தித்து அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து விசுவாசித்து நடப்பதின் மூலமே நிரூபிக்கப்படும். நாம் இவ்விதம் தொடர்ந்து ஜீவிக்கும் போது சத்தியத்தை அறிவோம். விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்போம். நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடுவோம். சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுக்கக்கூடியவர்களாகவுமிருப்போம். முடிவு காலம் வரை கிறிஸ்தேசுவுக்கு நல்லப் போர்ச்சேவகனாகவும் காணப்படுவோம். (ரோம. 6:16-22) R 3153:5

மார்ச் 21

உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள்; உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்கள். (மத். 5:44)

நம்மை எதிர்த்து எதையும் செய்பவர்களிடையே எந்த அளவுக்கு நாம் விருப்பத்தைக் காட்டுகிறோம் என்பதைச் சோதிப்பதற்கு இது ஒரு பரீட்சை. அவர்கள் தவறுதலை உணர்த்த நாம் அவர்களிடம் அன்பைக் காட்டி அவர்களுக்கு உதவிச் செய்கிறோமா? அவர்களுக்காக ஜெபித்து அவர்களுடைய பெலவீனங்களைச் சகித்து அவர்களுக்கு போதனையாக முன்மாதிரியான ஜீவியம் ஜீவிக்கிறோமா? இப்படிச் செய்வோமானால் அநேகப் பாவங்களை மூடுகிறவர்களாக இருப்போம். பாவிகளிடையே, பாவம் என்றுமுள்ளதென்பதும், நாம் பாவிகளை அல்ல இந்தப் பாவத்தை மட்டும் வெறுக்க வேண்டுமென்பதுமே தேவ தீர்ப்பு. (அப். 7:59-60; 1 பேது 2:20-23) R 1330:6

மார்ச் 22

நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயத்தீர்க்கப்படோம். நாம் நியாயம் தீர்க்கப்படும் போது உலகத்தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு, கர்த்தராலே சிட்சிக்கப்படுகிறோம். (1 கொரி. 11:31-32)

புதிய சிருஷ்டிகளாக இருப்பதன் மூலம் ஒருவர் அடையும் லாப நஷ்டங்களையும், உலகத்தையும், மாமிச இச்சைகளையும், சாத்தானையும் எதிர்த்து அவர்கள் போர் புரியும் போது, எவ்விதம், எப்போது, எங்கே இவைகளை அடைந்தோம் என்பதையும் புதிய சிருஷ்டிகள் தங்களைக் குறித்துச் சோதித்தறிவது தேவனுடைய பார்வையில் மேன்மையானது. ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலர் தங்கள் அனுதின ஜீவியத்தில் பிரதான ஆசாரியரான இயேசுவிடம் நெருங்கி ஜீவிப்பது அவசியம். இவர்களுக்கு அருளப்பட்ட கல்யாண வஸ்திரம் எவ்விதத்திலும் கறைபடாமல் இரட்சகரின் இரத்தத்தால் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு கறை திறை ஒன்றுமில்லாமல் சுத்தமுள்ளதாகக் காணப்பட வேண்டும். நீதியின் வஸ்திரம் எக்காலத்திலும் உடுத்தப்பட்டதாயும் அவைகளில் சிறு கறை ஏற்பட்டாலும் அது உடனடியாக சுத்திகரிக்கப்படவும் வேண்டும். (எபி. 12:5-8) R 3125:4

மார்ச் 23

முந்தின நாட்களை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் பிரகாசமாக்கப்பட்டிருந்த அந்த நாட்களில் உபத்திரவங்களாகிய மிகுந்த போராட்டத்தை சகித்தீர்களே அப்படி நடத்தப்பட்டவர்களுக்குப் பங்காளிகளுமானீர்கள். (எபி. 10:32-33)

பலமுள்ள சகோதரருக்கும் சிலரின் ஆதரவும் உற்சாகமும் அவசியமானது. நாம் எவ்வளவாக கிறிஸ்துவின்மேல் சார்ந்தவர்களாக அவர் ஊழியத்தில் ஈடுபட்டாலும் நம்முடைய சுயபலம் நமக்குப் போதாது. நம் உடன் ஊழியர்களின் ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும், அன்பும், கருணையும் இவ்வூழியத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதே தேவ திட்டம். தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபட்டு உழைக்கும் ஒவ்வொரு வேலையாளும் இக்கருத்தை ஏற்க வேண்டியது அவசியமானது. தேவ ஊழியத்தில் தங்களை அதிகமாக ஈடுபடுத்தக் கூடாதவர்களுக்கும், தாலநதிலே குறைவு பட்டோருக்கும் இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம். இவர்கள் உடன் ஊழியர்களாக மற்றவர்களுக்கு அவ்வூழியத்தில் உதவி ஆட்களாக இருக்க வேண்டும். (2 யோவா. 8; 1 தெச. 2:14) R 3144:1

மார்ச் 24

நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை. (எபி. 13:5)

தேவனுடைய ஊழியத்தில் நாம் ஈடுபட்டு அந்த ஊழியத்தை செய்யும் போது, சாத்தானோ அல்லது வேறு எந்த அசுத்த ஆவியோ நம்மை எதிர்த்து நிற்குமேயானால் நாம் ஏன் அச்சம் கொள்ள வேண்டும்? பக்தி வைராக்கியத்துடனும், ஆர்வத்துடனும் முழு பொறுப்பையும் நம்மேல் ஏற்று தொடர்ந்து இவ்வூழியத்தை மனதாரியத்துடன் செய்வதோடு, நம் உள்ளத்திலே முழுபலமும், உத்திரவாதமும் தேவன் பேரில் உள்ளது என்றும் நினைக்கவேண்டும். தேவனுடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும் வரை நான் மரிப்பதில்லை என்று முற்காலத்தில் ஒருவர் கூறினார். தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டோருக்கு இது ஓர் உண்மையும் அங்கீகரிப்புமான வார்த்தையே. “பரிசுத்தவான்களின் மரணம் தேவனுடைய பார்வைக்கு அருமையானது.” (மத். 6:25-26, மி- 4:6-7) R 3144:5

மார்ச் 25

ஆதலால் பிரியமானவர்களே, இவைகளை முன்னமே நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால், அக்கிரமக்காரருடைய வஞ்சகத்திலே நீங்கள் இழுப்புண்டு உங்கள் உறுதியி-ருந்து விலகி விழுந்து போகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருந்து, நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும், அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளருங்கள். (2 பேது. 3:17-18)

நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை அறிந்து அவைகளை விசுவாசத்துடன் நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் போது நாம் ஞானத்திலே வளர்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். நம் வாழ்க்கையில் இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் எவ்விதம் நிறைவேறும் என்றும், இதன் மூலம் நாம் எந்த அளவுக்கு கிருபையிலே வளர்கிறோம் என்றும் உணராவிட்டால் ஞானத்திலே நாம் அடுத்து முன்னேறமுடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் பின் தங்குகிறவர்களாகவும் இருப்போம். நாம் ஞானத்தை இழக்கும் போது கிருபையையும் இழந்து போகிறோம். இதனால் ஞானத்தில் குறைவுபட்டு இருள் நம்மை சூழச்செய்யும். இருள் நம்மை மேற்கொள்ளும் போது தேவனுடைய வார்த்தைகளிலும் அவர் வாக்குத்தத்தங்களிலும் நம் நம்பிக்கை மங்கி உலக வழிகளிலும் பாவத்திலும் இழுத்துச் செல்லும். (எபே. 4:14-16) R 3156:4

மார்ச் 26

நாம் இரவுக்கும், இருளுக்கும் உள்ளானவர்களல்லவே. ஆகையால் மற்றவர்கள் தூங்குகிறது போல நாம் தூங்காமல், விழித்துக் கொண்டு தெளிந்தவர்களாயிருக்கக்கடவோம் (1தெச. 5:5-6)

ஓர் உண்மை கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவின் சீஷனாக இருந்து அவர் உபதேசங்களைக் கேட்டு நடப்பானேயாகில், ஆயிரவருட தேவராஜ்யத்திலே மகிமையும் கீர்த்தியும் சாகாமையும் உள்ள ஒரு ஸ்தானத்தில் வைக்கப்படுவது நிச்சயமானது. இதனால் இவர்கள் அடிக்கடி சிட்சிக்கப்பட்டு எச்சரிக்கப்படுவதும், அசதியாயிராமல் விழித்திருக்க உணர்த்தப்படுவதும் அவசியமானது. இந்த எச்சரிப்பு தூங்குகிறவர்களுக்கோ, உலகசிறிற்றின்பமானமயக்கமுள்ளவர்களுக்கோ அல்லாமல் ஆவியிலே ஆர்வமுள்ளவர்களாக தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபட்டுவரும் ஊழியர்களுக்கே உரியதாகும். தங்களை முற்றிலும் தேவ சித்தத்திற்கு நெருங்கி ஜீவிக்க செய்வதே இவர்கள் ஊழியமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக குறுகிய பாதையில் நடக்க அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவியாகவும் முன் மாதிரியாகவும் இவர்கள் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். (ரோம. 13:11-14) R 3156:5

மார்ச் 27

நான் அவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்கிறேன் அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும்... ஒருமைப்பாட்டில் அவர்கள் தேறினவர்களாயிருக்கும்படிக்கும்.... நீர் என்னில் அன்பாயிருக்கிறது போல அவர்களிலும் அன்பாயிருக்கிறதையும் உலகம் அறியும்படிக்கும்..... வேண்டிக் கொள்கிறேன். (யோவா. 17:9,20-23)

இது எப்படி இருக்கும் என்று திகைப்புடன் நாம் கேட்கக் கூடும். நம் இரட்சகர் தம் பிதாவோடு பூரண இணக்கமுள்ளவராகவும் அவர் மகிமையை பிரதிப-க்கக் கூடியவராகவும் இருந்தார். நாம் பாவிசனாய் நம்மில் அன்பில்லாததால் அவரைப் போல இருக்க முடியாது. ஆகிலும் நாம் கழுவப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்ட பின் பூரணமற்ற நம்மை அவருடைய பார்வையில் பூரணமாகச் செய்து நம் இருதயத்தை ஆராயக்கூடிய அவரிடம் ஒன்றுபடுத்துகிறார். நம் இருதயம் குற்றமற்றதும் பூரண சிந்தையுள்ளதுமாக மாற்றப்பட்டபின் நம் பெலவீனங்களிலும் நாம் அவர் சித்தத்தை நிறைவேற்ற உறுதியுள்ள மனமுடையவர்களாக அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து நடப்பது அவசியமானது. விழுந்துபோன மனிதன் மீட்கப்பட்டப் பிறகு தேவன் தம் அன்புக்கு பாத்திரமுள்ளவனாக அவனை அங்கீகரிக்கிறார். (1 யோவா.2:5-7, 16-17) R 3161:6

மார்ச் 28

நீயும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நல்ல போர்ச்சேவகனாய்த் தீங்குபவி. (2 தீமோ. 2:3)

உண்மை போர் வீரன் தன் காரியங்களைக் குறித்து தர்க்கிக்க மாட்டான். அவன் இந்த உத்தியோகத்திற்கென்று நியமிக்கப்படும் போது நீதி நியாயங்களை அறிந்திருக்க வேண்டும். அவன் இந்த பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள ஒப்புக் கொண்ட பிறகு முரண்பாடாக எதையும் செய்யக்கூடாது. கிறிஸ்துவின் போர் வீரனாக உண்மையோடும், பூரணபரிசுத்தத்தோடும் சேவிப்பது மகிமையானது. யூத்தக் களத்திற்கு அப்பால் மிகுந்த சந்தோஷமும், சமாதானமும் உண்டென்பதை அறியும் போது நமக்குள் ஒரு சொல்- முடியாத மகிழ்ச்சி எழும்பக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த நம்பிக்கையினால் ஒருவரும் யுத்தத்தில் பின்வாங்காமலும் பகைவனை எதிர்த்து போர் செய்ய தைரியமிகுக்காமலும் பசி, தாகம், நிர்வாணம், காயம், மரணம் எதையும் குறித்து பயப்படாமலும் நல்ல போர்ச்சேவகனாய் விளங்க வேண்டும். (2 தீமோ. 4:5, 7,8) R 3162:6; 3163:1

மார்ச் 29

கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு. (எபே. 2:8)

பரிசுத்தமுள்ள தேவன் அங்கீகரிக்கத்தக்க ஊழியத்தை விழுந்துபோன மனுகுலத்தின் சந்ததியில் ஒருவனும் செய்து நிறைவேற்ற முடியாது. புதிய சிருஷ்டிகளாக தற்போது நாம் நிற்பது நம்முடைய பழைய மனுஷனின் எந்த கிரியையினாலும் அல்ல. புது சிருஷ்டியானது நம்முடைய முயற்சியினாலல்ல, அது தேவனுடைய ஈவு. இதை நாம் முற்றிலும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் நாம் அவர் கிருபையினின்று விழுந்துபோக்கக்கூடும். பழைய மனிதனி-ருந்து புதிய மனிதன் படிப்படியாகத் தானே முன்னேற்றமடைந்தான் என்பது தவறான எண்ணம் என்பதை அப்போஸ்தலனான பவுல் இங்கே தெளிவாகக் கூறும் போது புதிய மனிதன் ஒரு தனிப்பட்ட புதிதான சிருஷ்டி என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். நல்ல ஊழியத்தினாலல்ல நல்ல ஊழியம் செய்வதற்காக தேவனுடைய கைவேலையாக கிறிஸ்துவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பது உண்மையானது. இது தேவனுடைய ஈவு. (எபே. 2:1-5) R 3166:4

மார்ச் 30

இப்படி இவைகளெல்லாம் அழிந்து போகிறதாயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும், தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். (2 பேது. 3:11)

தேவ பக்தி வீண் வார்த்தையிலும், அசுத்தமானதிலும், வாக்குவாதங்களிலும், அவபக்தியினாலும், புரட்சியினாலும் உண்டாவதில்லை. கிறிஸ்துவை ஆவியிலும் உண்மையிலும் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் இவை யாவையும் முற்றிலும் அகற்ற வேண்டும். இதன்மூலம் நாம் அனுதினமும் தேவனிடம் நாம் செய்த, பேசின, குற்றமான காரியம் எதுவாக இருப்பினும் அவற்றை அறிக்கையிட்டு மன்னிப்படைய வேண்டும். அனுதினமும் நம் குற்றங்களை தேவனிடம் அறிக்கையிட்டு அவர் கிருபையை நாடி நாளுக்குநாள் தேவபலத்தினால் சோதனைகளை மேற்கொள்ளுவோமேயானால் நியாயத்தீர்ப்பிலே கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்களாகவும் பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருப்போம். (1பேது. 1:13-15) R 1938:5

மார்ச் 31

விசுவாசத்தின் நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடு, நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக் கொள்; அதற்காகவே நீ அழைக்கப்பட்டாய்; அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக நல்ல அறிக்கை பண்ணினவனுமாயிருக்கிறாய். (1 தீமோ. 6:12)

நம் வாழ்க்கையில் நமக்குண்டாகும் போர் வெளிப்படையாகவோ அல்லது அந்தரங்கமாகவோ இருந்தாலும் அது ஒரு போராகவே கருதப்படவேண்டும். இந்த யுத்தத்தில் நாம் முன்னேறி வெற்றிபெற வேண்டும் இல்லையேல் நாம் சகலத்தையும் மேற்கொண்டவர்களாக தேவனாலே அங்கீகரிக்கப்பட முடியாது. மற்றொரு காரியம் நம் அனைவரின் சிந்தனையில் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய பிரயாசையினால் அல்ல பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதலால் நாம் எந்த அளவுக்கு இந்த யுத்தத்தில் முன்னேறுகிறோம் என்பதையே தேவன் மதிப்பிடுகிறார். இதனால் நாம் செலுத்தும் காணிக்கைகளும் ப-யும், பூரண அன்பும் பக்தியுள்ளதுமாக இருந்து பேர் புகழ்ச்சிக்காக நாம் எதையும் செய்யாமல் தேவன் பேரில் அன்புள்ளவர்களாக அதை உண்மையான அன்போடு செய்ய வேண்டும். (2 தீமோ. 4:7-8) R 3166:3